

Pożar zamku królewskiego w Atenach: Widok na zamek przed pożarem, od strony placu Konstytucji.

do stolicy wówczas, kiedy akcja ratunkowa była już w pełnym toku. Mimo nadzwyczajnych poświęceń nie zdołano wyratować pokoiów królewskich i pokoiów przyjęć. Jedynie ocalały drogocenne trofea, pamiątki walki o niepodległość i ważne papiery państwowe, które wnet z całym archiwum zdepenowano w ministerstwie spraw zagranicznych.

Trzy skrzydła zamku zgorzały doszczętnie. Stratę obliczają na 1½ miliona, gdyż zamek nie był ubezpieczony.

Pałac królewski zbudowany został przez Ottona I w latach od 1834 do 1838.

Nowy dyrektor Burgteatru.

Przesilenie, jakie wybuchło w zarządzie nadwornego teatru wiedeńskiego, zostało już załajnione ku ogólnemu zadowoleniu sfer, zajmujących się losem teatru. Miejsce dotychczasowego dyrektora dra Schleuthera zajął dr. Alfred baron Berger, założyciel i kierownik „Deutsches Schauspielhaus“ w Hamburgu.

Baron Berger, rodowity wiedeńczyk i chlubnie znany dramaturg, poeta i krytyk, po ukończeniu studiów filozoficznych objął w r. 1887 stanowisko sekretarza artystycznego wiedeńskiego Burgteatru. Z czasem przeniósł się do Hamburga, pracując dalej na umiłowanym polu, aby po dziesięciu latach nieobecności powrócić do swego rodzinnego miasta,

Nowy dyrektor Burgteatru: Dr. Alfred bar. Berger, nowy kierownik nadwornej sceny wiedeńskiej.

tym razem, jako dyrektor nadwornego teatru wiedeńskiego.

Powódź w Portugalii: Ulica w mieście Porto podczas rzeki wylewu Douro.

Wobec jednego z redaktorów rościł dr. Berger program swej przyszłej działalności. Dążeniem jego będzie, aby na stołecznej scenie pojawiały się głównie sztuki austriacko-niemieckich autorów, co do stylu zaś przedstawień, doloży starań, aby uszanować prawa autora i aktora wobec żywiołów sztuki scenicznej, mających tylko wartość dekoracyjną. Teatr Burg został założony jako miejsce kształcenia ogółu i tę cechę musi zachować, jeśli nie ma upaść.

Prasa wiedeńska wita zyczliwie nowego kierownika nadwornej sceny, zaznacza jednak z przekąsem, że poprzednicy, Burkhard i Schleuther, obejmując urządowanie, stawiali sławne horoskopy na przyszłość, niestety jednak nie sprostali swemu zadaniu.

Jest to zresztą zwyczajny los wszystkich dyrektorów i kierowników teatrów. Łatwo zadowolić publiczność, ale bardzo trudno krytykę, którą zwłaszcza u nas, w Polsce, nie liczy się z nadzwyczajnie trudnymi warunkami, wśród jakich kierownictwa teatrów pracować muszą.

Środki teatrów zagranicznych, a zwłaszcza nadwornego wiedeńskiego, są bez porównania potężniejsze, to też może zapowiedzi nowego kierownika uda się urzeczywistnić.